

Els guies i les guies: l'ànima dels grups Xerrem

«Conduir un grup Xerrem és quelcom engrescador»

El grups Xerrem van augmentant progressivament. Actualment n'hi ha vint-i-sis al Principat i set a Catalunya Nord. Sis municipis catalans hi estan interessats i és molt possible que alguns d'ells comencin grup al pròxim setembre. I també augmenta el nombre de guies que s'ofereixen a conduir-los: comptem amb més de setanta persones, el triple de les que hi havia al mes de setembre passat. L'intercanvi d'experiències entre nosaltres així com les valoracions que els guies van fent de la seva activitat ens permet treure algunes conclusions interessants que poden guiar els propers passos en aquest crescendo del programa Xerrem.

Primerament, la multiplicitat de procedències personals dels guies. Ja no és la dedicació professional a l'ensenyament de la llengua la que marca l'estil dels grups. Només una tercera part dels guies provenen d'aquest àmbit. Hi ha persones grans que han estat electricistes, obrers, mestresses de casa, venedores, locutores de ràdio, administratives... Hi ha persones joves que estudien a la universitat, que es mouen en l'àmbit associatiu i social, etc. Són, totes, persones que parlen habitualment català i que s'han esmerçat a parlar-lo bé, tot i que tinguin alguns manlleus fruit d'un ús en constant contacte amb el castellà. És una constatació molt encoratjadora, perquè significa que hi ha infinitat de persones als Països Catalans que podrien conduir grups. Una persona interessada es converteix fàcilment en xerpa mitjançant la comprensió clara dels objectius i la metodologia del projecte i l'assistència com a oient a un o dos grups Xerrem en funcionament,

En segon lloc, la tranquil·litat. Conduir un grup Xerrem no comporta neguit ni feina feixuga de preparació remota: els cinc dossiers Xerrem són el rebost adequat i fecund que forneix les sessions de matèria ordenada de conversa, adobada amb multitud de referents de catalanitat. És al damunt d'aquest cúmul de recursos (125 propostes de conversa organitzades en cinc nivells de complexitat expressiva) que les persones dinamitzadores modelen, afegeixen i creen l'activitat que es duu a terme en cada grup. Totes les sessions són iguals pel que fa a objectius i metodologia bàsica; però totes les sessions són diferents, perquè cada xerpa hi deixa la seva petjada personal.

Finalment, la satisfacció personal que resulta del contacte amb les persones que assisteixen als grups i del desenvolupament de l'activitat. Els i les guies constaten diàriament com les sessions Xerrem esdevenen punts de trobada de persones vingudes tant se val d'on —«del sud o del nord»—, espais de relació interpersonal respectuosa i enriquidora alhora, ressò de referents de país i, sobretot, palanca de llançament per usar el català sense entrebancs ni pors. En acabar cada sessió, l'esperit d'uns i altres queda sadollat del plaer de fer coses ben fetes i profitoses.

Ha de ser possible, vistes les tres pinzellades que caracteritzen aquest voluntariat, fer créixer el nombre de persones disposades a compartir, amb altres guies, la tasca engrescadora de conduir grups —fets també de voluntaris i voluntàries— cap a la triple fita del programa Xerrem: l'ús social del català, la cohesió entre persones de procedència diversa i l'estimació del país.

Jordi Esteban, director del projecte Xerrem_Junts de la CAL